

Sant Martí d'Albarells

Argençola

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Albarells
Emplaçament	Al sud-est del nucli d'Albarells. A l'esquerra del camí només entrar al nucli.
Alçada:	595
Coordenades:	
Latitud:	41.62178
Longitud:	1.47746
UTM Est (X):	373161
UTM Nord (Y):	4608904

Classificació

Número de fitxa	08008 - 42
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Gòtic Modern Renaixement
Segle	XVI
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	S'ha enderrocat part de la coberta i el cor. L'edificació annex, està totalment ensorrada.
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPA: 3930
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Vic. C/ Santa Maria, 1 - 08500 VIC
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. IN SITU S.C.P.
Data de registre de la fitxa:	dl., 28/03/2011 - 02:00

Descripció

Església situada al sud-est del nucli d'Albarells. Consta d'una nau i dues capelles laterals, així com un campanar de base quadrada i la part superior octogonal. Presenta quatre obertures amb arc rebaixat a la part superior.

Té l'ingrés orientat a l'oest, i presenta un frontó circular (restaurat posterior, ja que es va utilitzar maons) i columnes laterals. A la llinda hi trobem la data de 1590 i la inscripció "Domus Dei et Porta Coeli". A sobre l'entada, hi ha una gran obertura circular.

A l'interior, hi havia un cor, situat a sobre l'entrada, actualment ensorrat. Les parets estan arrebossades i pintades de blanc. La coberta a l'alçada de l'altar, presenta una volta de creueria. Hi trobem també dues piques de pedra, una amb la data de 1887.

Adossat al mur est, hi trobem les ruïnes del que havia estat la rectoria, on es pot observar alguna volta apuntada. Al nord hi trobem el cementiri.

Història

Les primeres notícies sobre l'existència de l'església, i de les seves funcions parroquials, es daten entre els anys 1025 i 1050, on surt citada en un llistat de parròquies del Bisbat de Vic.

L'actual temple, però es de finals del segle XVI, on s'edificà l'actual estructura sense conservar res de l'original. Al 1615 s'acabà el temple. El retaule que hi havia al seu interior, era de 1400, dedicat a Sant Antoni, i obra de Lluís de Borrassà.

L'arranjament del 1868 feu que s'elegís el priorat de Santa Maria del Carme com a centre d'una nova parròquia i que s'incorporés l'antiga de Sant Martí d'Albarells, que n'esdevingué sufragània.

Durant la Guerra Civil, patí algun desperfecte, sobretot en el frontó, on actualment s'hi observa maó substituïnt la pedra original.

Bibliografia

TORRAS I RIBÉ, Josep. (1991). Història de l'Anoia. Vol II (pàg 275-287). Manresa: Edicions Selectes.
AA.VV. (1992). Catalunya Romànica. Vol. XIX. L'Anoia .Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana.

